

วิธีการแบบใหม่ในการประเมินผลการเขียนเรียงความ

ดร. นันทิกา ถนอมสัจย์

บทความนี้กล่าวถึงวิธีการประเมินผลเรียงความของ เกรซ เวนเจอร์ (Grace Wenger) ผู้ซึ่งชนะเลิศได้รับรางวัล Distinguished Chair in Pennsylvania ในปี 1977 ด้านการประเมินผลเรียงความ

ที่มาและจุดประสงค์ของวิธีการประเมินผลเรียงความของเวนเจอร์

วิธีการประเมินผลเรียงความนี้เหมือนสุนัขมาจากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นความไม่เหมาะสมและอันตรายอันเกิดจากการตรวจเรียงความด้วยหมึกแดงและการแก้ทุกจุดที่นักเรียนทำผิด วิธีการประเมินผลเรียงความแบบใหม่มีจุดประสงค์เบื้องต้นที่สำคัญคือฝึกให้นักเรียนเป็นผู้แก้ไขข้อผิดในการเขียนเรียงความของตนด้วยตนเอง นอกจากนี้วิธีการประเมินผลที่จะเสนอต่อไปยังช่วยให้ครูให้คะแนนงานเขียนของนักเรียนง่ายขึ้นด้วย

องค์ประกอบของการประเมินผลเรียงความของเวนเจอร์

ในโครงการการสอนการเขียนที่ใช้ระเบียบวิธีการประเมินผลแบบใหม่นี้ นักเรียนจะมีกิจกรรมต่างกัน 3 ประเภทคือ :

1. การเขียนเรียงความอิสระเป็นรายอาทิตย์ (free composition/free writing) ในกิจกรรมนี้ครูจะมุ่งความสนใจและให้ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์วิจารณ์เฉพาะในส่วนที่เป็นใจความ content เท่านั้น สำหรับไวยากรณ์นั้นถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญน้อยรองลงไป โดยคำนึงถึงความสามารถเฉพาะบุคคลของบัญชีแต่ละคนเป็นหลัก

2. การให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนโดยใช้เทปบันทึกคำอธิบายเกี่ยวกับการสร้างประโยครูปแบบต่าง ๆ ประกอบกับบทเรียนเสริม (supplementary exercises) ตลอดจนการใช้

เกมส์และกิจกรรมการเขียนต่าง ๆ กล่าวคือ นักเรียนแต่ละคนอาจจะมีปัญหาข้อบกพร่องในการเขียนท้องถิ่นไป การหยิบยกข้อบกพร่องของนักเรียนผู้หนึ่งที่ครูคิดว่าสำคัญหรือข้อบกพร่องที่หาในบทความความของนักเรียนส่วนใหญ่ในห้องมาอธิบายในห้องเรียนก็อาจจะเป็นที่น่าเบื่อหน่ายแก่นักเรียนที่ไม่มีปัญหาในส่วนนั้น และจะเป็นการเสียเวลาแก่เขาเหล่านั้นด้วย ฉะนั้นทางออกที่ดีคือครูจัดทำแบบฝึกหัดซ่อมเสริม (supplementary exercises) ขึ้นโดยจัดให้มีส่วนประกอบ 2 อย่างคือ

1. ตัวแบบฝึกหัดที่พิมพ์ใส่กระดาษไว้ และ

2. เทปที่บันทึกคำบรรยายเกี่ยวกับจุดสำคัญต่าง ๆ ของแบบฝึกหัดซ่อมเสริมแต่ละชั้น เมื่อครูพบว่านักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องข้อใดเกี่ยวกับการเขียนที่แบบฝึกหัดซ่อมเสริมใดจะช่วยได้ก็จะแจกแบบฝึกหัดซ่อมเสริมนั้นแก่นักเรียนผู้นั้น พร้อมด้วยเทปคำบรรยายให้ไปด้วย ซึ่งเป็นการศึกษาว่ามานั่งอธิบายเอง เพราะนักเรียนสามารถเบิกเทปกลับไปกลับมาเพื่อฟัง จนกว่าจะเข้าใจได้ นอกจากนี้การพัฒนาความสามารถในการใช้ศัพท์ใช้เกมส์ต่าง ๆ ก็น่าได้นำมาใช้ เช่น เกมส์ปริศนาอักษรไขว้ (crossword) หรือเกมส์การเติมคำที่ให้อักษรรูปภาพต่าง ๆ โดยนักเรียนจะต้องคิดคำที่ประกอบด้วยอักษรตัวแรกของคำที่ใช้เรียกชื่อในรูปภาพนั้น ๆ เช่น

(I dream that I die.) ทั้งนี้จะทำแข่งขันไปเป็นเรื่องราวยาว ๆ ก็ได้ เป็นการทบทวนและเพิ่มพูนคำศัพท์

3. การเขียนเรียงความขนาดสั้นภายในหนึ่งย่อหน้า (Paragraph Writing) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและการเขียนบทความสั้น ๆ หลังจากการวิเคราะห์วิจารณ์บทความตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบอย่างให้นักเรียนทำตามต่อไป กล่าวคือ การสอนการเขียนเรียงความนั้นภายในหนึ่งย่อหน้าแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนย่อหน้าแบบให้คำจำกัดความการเขียนย่อหน้าแบบยกตัวอย่างแบบเปรียบเทียบ แบบเป็นเหตุเป็นผล ฯลฯ นั้นว่าเขามีลักษณะเช่นไร ครูควรจะได้นำบทความที่เขียนโดยใช้กรรมวิธีต่าง ๆ ดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ให้นักเรียนได้ดู เท่ากับให้นักเรียนได้เห็น

เป็นจริงเป็นจัง มิใช่แต่จะบรรยายถึงการเขียนย่อหน้าแบบต่าง ๆ นั้นโดยไม่มีตัวอย่างประกอบ โดยสรุปก็คือครูควรจะใช้วิธีการสอนแบบนिरนัย (inductive) ถ้าให้นักเรียนได้หาออกมาเองว่าการเขียนย่อหน้าแต่ละแบบนี้ที่ถูกต้องเขาทำอย่างไร ต้องใช้ตัวเชื่อม (markers) อะไรบ้าง โดยครูเป็นผู้แนะแนวทางให้ หนึ่งเนื้อหาของบทความที่ตัดมาควร จะอยู่ในความสนใจของนักเรียนในห้องนั้น ๆ ด้วย เพื่อเป็นการสร้างเสริมความสนใจในการเรียนให้มีมากขึ้น

กิจกรรมสองประเภทหลังนี้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดต่อกันโดยการเขียนย่อหน้าหรือบทความชิ้นใหม่จะเป็นที่มาของข้อบกพร่องสำคัญในการเขียนข้อใหม่ที่นักเรียนต้องเรียนต่อไปด้วย และเมื่อนักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงข้อบกพร่องในการเขียนแต่ละข้อที่ตนทำขึ้นแล้วโดยวิธีนี้กล่าวในข้อ 2 ข้างต้นนักเรียนแต่ละคนก็ต้องแสดงความสามารถในทักษะนั้น ๆ โดยการเขียนระวางมิให้ เกิดข้อบกพร่องนี้อีกในงานชิ้นนั้น ในกรณีเช่นนี้ นักเรียนแต่ละคนก็จะมีควมรับผิดชอบเฉพาะ เฉพาะหลักการเขียนและการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนทั้งทางไวยากรณ์และทำศัพท์เฉพาะ

ขบวนการของการประเมินผลเรียงความของเวนเจอร์

ผลงานการเขียนของนักเรียนแต่ละชิ้นที่นอกเหนือจากการเขียนอิสระแล้ว จะเป็นการเขียนที่มีขั้นตอนตามบทความตัวอย่างและการตรวจเพื่อจะหาว่านักเรียนได้เรียนรู้ แล้วสร้างทักษะในการเขียนตามที่สอนในบทนั้นหรือไม่อย่างไร ตัวอย่างเช่นให้นักเรียนเขียนเรียงความสั้นภายในหนึ่งย่อหน้าที่ใช้ตัวอย่างหลาย ๆ เพื่อขยายประโยคใจความสำคัญ (deductive method) ดูตัวอย่างใต้ที่หน้า 6 ในบทความเรื่อง "Pollution" ก่อนการตรวจแก้ครูผู้ตรวจงานสามารถตั้งคำถามได้ 2 ข้อ คือ :

(1) ย่อนั้นมีประโยคใจความสำคัญหรือมีข้อความที่โดยสรุปเป็นหัวข้อสำคัญเดียวหรือไม่

(2) ตัวอย่างที่ยกมาสนับสนุนประโยคใจความสำคัญชัดเจนดีหรือไม่

หากคำตอบของทั้ง 2 คำถามเป็น "ใช่" ก็ถือว่างานชิ้นนั้น "ผ่าน" การพิจารณา หากคำตอบเป็น "ไม่" ก็ถือว่างานชิ้นนั้น "ไม่ผ่าน" การพิจารณาและได้ ไปโดยครูจะต้องบอกข้อบกพร่องแก่นักเรียนเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขงานชิ้นนั้น ๆ เพื่อให้ถูกต้องตามจุดที่จะพิจารณา ครูจะเก็บผลงานแต่ละชิ้นที่ผ่านการพิจารณาของนักเรียนแต่ละคนเข้าแฟ้มไว้

ทักษะในการเขียนของนักเรียนก็จะมีเพิ่มขึ้นเมื่อการเรียนรู้แต่ละบทผ่านไปนักเรียนแต่ละคนจะมีความรับผิดชอบในการแสดงความสามารถของตนในทักษะที่เรียนไปแล้วในการเขียนผลงานชิ้นใหม่ในบทเรียนใหม่ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อนักเรียนได้เรียนถึงการใช้อรรถเฉพาะ (specific information) และข้อมูลรูปธรรม (concrete information) แล้วหากในงานชิ้นใหม่ ครูพบว่าเด็กที่จะผ่านข้อพิจารณาของบทเรียนที่เรียนอยู่ แต่ใช้ข้อมูลที่ไม่เฉพาะและกว้างเลือนลอยเกินไป (general or vague information) นักเรียนเจ้าของบทความนั้นจะต้องเขียนใหม่เพื่อให้ผ่านข้อพิจารณาของบทเรียนก่อน ๆ ด้วย วิธีการนี้จะทำให้นักเรียนสะสมความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ในทำนองเดียวกัน ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ การใช้ภาษาอังกฤษก็จะสะสมเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ ในผลงานชิ้นแรก ๆ นั้น ครูจะไม่เพิ่งเสียด้านการใช้ไวยากรณ์ และกระบวนการในการเขียนครูจะให้คำวิจารณ์ แก่นักเรียนถึงสิ่งที่นักเรียนเขียนผิดไปจากภาษาอังกฤษมาตรฐานเพียงเฉพาะที่สำคัญ 2-3 แบบเท่านั้นถ้าข้อผิดนั้นเกิดจากความเลินเล่อของนักเรียน นักเรียนควรจะหาที่ผิดได้เองและเขียนย่อหน้านั้นใหม่ได้หากนักเรียนไม่สามารถที่จะหาที่ผิดได้เองครูจะจดบันทึกข้อผิดนั้นลงในตารางแสดงการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนของนักเรียนแต่ละคน และโดยอาศัยตารางแสดงการวิเคราะห์นี้ ครูผู้สอนจะให้การบ้านนักเรียนเพื่อให้นักเรียนขจัดปัญหาในจุดต่าง ๆ ในการเขียนเพื่อทำให้ความสามารถในการเขียนสูงขึ้น และเมื่อใดที่ครูเห็นว่านักเรียนสามารถขจัดปัญหาในจุดใดได้ ก็ให้ขีดฆ่าข้อบกพร่องนั้นออกจากตารางแสดงการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนของนักเรียนผู้นั้น จากนั้นทุกครั้งที่ตรวจงานนักเรียน ครูก็นำตารางแสดงปัญหาการเขียนของนักเรียนผู้นั้นมาคุยเทียบไปด้วย เพื่อพิจารณาว่านักเรียนผู้นั้นแก้ปัญหานั้นไปได้แล้วบ้าง และหากปรากฏว่านักเรียนผู้นั้นทำข้อผิดที่ถูกขีดฆ่าออกไปแล้วอีก ก็ให้เขาเขียนใหม่อีกครั้ง โดยบอกว่าเขาทำข้อผิดประเภทใดบ้าง โดยวิธีการนี้ นักเรียนแต่ละคนควรจะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนต่าง ๆ ที่เขามีได้หมดเมื่อจบภาคการศึกษา

อนึ่งจะเห็นได้ว่าวิธีการที่ให้นักเรียนเรียนแก้ข้อผิดพลาดในการเขียนด้วยตนเอง ครูผู้สอนก็จะลดเวลาในการแก้ที่ผิดในงานเขียนของนักเรียนได้มาก เพราะไม่ต้องลงมือเขียนแก้ที่ผิดให้นักเรียนและยังทำให้นักเรียนได้หัดใช้สมองของตนในการแก้ แก้ข้อผิดพลาดในการเขียนเอง

มีใช้เพียงแต่ลอกที่ครูเขียนมาส่งให้ครูเท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการทดสอบความเข้าใจและการเรียนรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะในการใช้ภาษาในการเขียนได้อย่างดียิ่งด้วย

อนึ่ง การบอกถึงข้อผิดพลาดที่นักเรียนทำในการเขียนเรียงความนั้นทำได้กว้าง ๆ 2 วิธี¹ คือ

- (1) วิธีการทางอ้อม
- (2) วิธีการโดยตรง

วิธีการทางอ้อม คือการระบุว่าข้อผิดพลาดอะไรเกิดขึ้น โดยไม่ชี้เฉพาะว่าที่ใด หรือระบุว่าข้อผิดพลาดที่ใด และไม่บอกว่าเป็นอะไร วิธีการที่ให้ใช้ได้เมื่อแน่ใจว่านักเรียนสามารถจะหาได้ว่าข้อผิดพลาดนั้นอยู่ที่ไหน หรือกรณีอะไรและสามารถแก้ไขถูกต้องได้ โดยใช้หนังสือไวยากรณ์ หรือพจนานุกรมช่วย ตัวอย่างเช่น

- (1) ชีตเส้นใต้ตัวสะกดหรือรูปของคำที่ผิด
เช่น The man go fishing at the river.
- (2) เขียนวงกลมล้อมรอบคำที่ไม่เหมาะสม
เช่น The girl likes to read (poet)
- (3) เขียนเครื่องหมายตก เพื่อแสดงว่ามีคำตกหายไป
เช่น The boy likes to listen \wedge the radio.
- (4) ใส่เครื่องหมายคำถามท้ายข้อความที่สับสน

เช่น The objective of this report for corect the information of decision. ?

ขั้นตอนสุดท้ายในการพิจารณาความสามารถของนักเรียนในการเขียน จะดูจากผลงานการเขียน 4 ชิ้น เมื่อใกล้จะสิ้นเทอมนักเรียนแต่ละคนจะได้รับแจกรายการ ชี้แจงขอบข่ายของวิชานั้นตลอดจนหลักเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของวิชานั้น ๆ ครูจะต้องบอกให้นักเรียนทราบว่าผลงานที่นักเรียนจะเขียนอีก 3 ชิ้นนี้จะใช้รายการที่แจกเป็นหลักในการให้คะแนน เช่น ใบชี้แจงอาจจะระบุว่าวิชานั้นมีจุดประสงค์จะให้นักเรียนสามารถเขียนย่อหน้าแบบต่าง ๆ อย่างถูกต้อง โดยบทความแต่ละชิ้นจะมีคะแนนเต็มเป็น 15 และ 15 คะแนนนี้จะถูกแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

¹ Jamis M. Hendrichson. "Some guidelines and Techniques for Correcting ESL Compositions," *TECFORS*, vol 4, no 2 March 1981, pp 3-5.

5 คะแนน สำหรับ แบบฟอร์มหลักเกณฑ์ของการเขียนย่อหน้า

5 คะแนน สำหรับ เนื้อความ

5 คะแนน สำหรับ ไวยากรณ์

และผู้ที่ได้คะแนน 15-13 ถือว่าได้ A

„ 12-10 „ B

„ 9-7 „ C

„ 6-4 „ D

„ 3-0 „ F

นักเรียนสามารถเลือกได้ว่า จะเขียนเรียงความที่ทำไปแล้วใหม่เพื่อให้เข้ากับรายการที่ได้รับแจกหรือไม่ โดยวิธีนี้นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการพิจารณาความสามารถตามผลงานเมื่อจบภาค การศึกษามากกว่าตามความพยายามระหว่างภาคการศึกษาและเป็นการพิจารณาจากเรียงความ 4 ชิ้น แทนผลงานชิ้นเดียว วิธีนี้จะกันไม่ให้เกิดการพิจารณาตัดสินเป็นไปตามผลคะแนนสอบเรียงความที่ เขียนในสภาพการณ์ที่ตึงเครียดไม่เป็นไปตามปกติธรรมดา

การประเมินผลครั้งสุดท้ายชี้ว่านักเรียนมีความสามารถหรือไม่ ให้คะแนนเป็นกรณีใช้เป็นคะแนนเพิ่ม นักเรียนจะได้เกรด C หาก

(1) นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนบทความทั้ง 4 ชิ้น จนได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

(2) นักเรียนสามารถแก้ปัญหาการเขียนต่าง ๆ ที่ปรากฏในตารางแสดงปัญหา ในการเขียนของตนได้หมด

(3) นักเรียนทำงานตามที่ให้ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจกล่าวคือ คะแนนที่ได้จากบทความ 4 ชิ้นสุดท้ายอยู่ในระดับดี และ

(4) นักเรียนได้ส่งบทความอิสระ (free composition) จำนวนตามที่กำหนดไว้ ถูกต้อง เช่น ตามที่กำหนดไว้ว่านักเรียนแต่ละคนจะต้องเขียนบทความอิสระ 3 เรื่อง นักเรียน ผู้ใดที่ส่งน้อยกว่า 3 เรื่อง จะถูกพิจารณาให้ต่ำกว่า C แต่จะส่งมากกว่า 3 เรื่อง ก็ได้ ผลดี คือ นักเรียนผู้นั้นจะได้ฝึกการเขียนมากกว่านักเรียนคนอื่น

นอกเหนือจากนี้ นักเรียนยังจะสามารถยกระดับเกรดของนักเรียน โดยขอทำงานเพิ่ม (special contract) ระเบียบวิธีการของการทำการตกลงนี้จะมีผลทำให้นักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนสูงมีความสามารถในการเรียนสูงเปลี่ยนคะแนนของตนจาก C เป็น B หรือ A ได้ โดยการทำงานเขียนเพิ่มเติมและข้อตกลงประเภทนี้จะอนุญาตให้เฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาในการเขียน และมีจุดที่จะต้องเรียนเกี่ยวกับการเขียนน้อยกว่า 10 ประการเท่านั้น โดยก่อนที่จะจบสิ้นการเรียน หลักเกณฑ์การเขียนที่กำหนดให้นักเรียนติดต่อกับครูผู้สอนเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนเพิ่มอีก 5 รายการ ซึ่งจะเป็นอะไรก็ได้แล้วแต่ครูจะเห็นสมควร อาจจะเป็นหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์เพิ่มเติม และหากนักเรียนผู้นั้นสามารถผ่านการพิจารณาได้ ก็จะได้เปลี่ยนคะแนนจาก C เป็น B และเฉพาะนักเรียนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนไปได้เร็วเกินกว่าปกติมาก จึงจะมีสิทธิเลือกจะทำสัญญาเปลี่ยนคะแนนเป็น A หรือไม่ ซึ่งงานที่จะให้ทำก็คือ การเขียนรายงานการวิจัยสั้น ๆ นั้นเอง

ตัวอย่าง การนำวิธีการประเมินผลการเขียนเรียงความแบบใหม่มาประยุกต์ใช้
กับวิชาการเขียนสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 2 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (EAP Writing)

วิธีการประเมินผลการเขียนเรียงความที่เสนอมานี้แล้วข้างต้นนั้น สามารถจะนำมาประยุกต์ใช้กับบทเรียนที่ทางสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดทำขึ้น เพื่อใช้สอนในวิชาการเขียนของนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่เรียกกันว่า EAP Writing นั้นได้อย่างดี กล่าวคือในบทเรียนนั้นจะมีความกล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเขียนต่าง ๆ เป็นลำดับไป และแต่ละหลักเกณฑ์ก็จะมีตัวอย่างบทเรียงความแสดงไว้ให้เห็น ซึ่งสามารถใช้เป็นบทความตัวอย่างสำหรับนักเรียนได้ยึดเป็นหลักได้และเพื่อทดสอบความเข้าใจในหลักเกณฑ์การเขียนแต่ละข้อ ผู้สอนสามารถทำได้โดยให้นักเรียนเขียนบทความเรียงความมาส่ง โดยใช้บทความตัวอย่างเป็นหลัก ตัวอย่างเช่นเพื่อให้นักเรียนอ่านดูบทความเรียงความแรกที่ปรากฏในหน้า 4 ของบทเรียนที่ 1 ของหนังสือวิชา EAP Writing เล่ม 1 แล้วผู้สอนสามารถสอนหลักการเขียนย่อหน้าที่ใช้ตัวอย่างสนับสนุนประโยคใจความสำคัญของย่อหน้าได้จากนั้นก็ให้นักเรียนได้ลองเขียนบทความเรียงความที่ใช้หลักในการเขียนดังกล่าวมาส่งโดยกำหนดหัวข้อให้เช่น

บทเรียงความตัวอย่าง :

Man uses many sources of energy. For example, coal, oil and natural gas are important sources of energy for both domestic and industrial use. In addition, man uses the wind to drive windmills and sailing vessels, while steam is used to power machines.
ตัวอย่างสมมติบทเรียงความที่นักเรียนเขียนส่งมาและวิธีการตรวจของผู้สอน

There are many kind of polution. For example, air polution and noise polution are serious problems ofo every developing and developed countries. In addition, water polution, caused by many industries' bad water purifying systems, destroy thousands of lives in water, such as, fish, crabs, shrimps, etc., which are using to produce energy in human body.

และจากข้อผิดพลาดที่นักเรียนนำมาในการเขียนบทเรียงความแรกนั้น อาจารย์อาจจะทำลงใส่ในตารางวิเคราะห์ปัญหาในการเขียนของนักเรียนคนนั้น หรือรอก่อนจนกว่านักเรียนคนนั้นจะเขียนแก้กลับมาก่อนแล้วค่อยเขียนข้อผิดพลาดที่ยังมีอยู่ก็ได้ เพราะข้อผิดพลาดบางข้ออาจเกิดจากความเลินเล่อของนักเรียนไม่ใช่ความไม่รู้

ตารางวิเคราะห์ปัญหาในการเขียน (ก)

Student's name : Vichitra Sae Han

Course : EAP Writing 1

Writing problems

1. many + plural N
2. every + singular N
3. spelling (polution)
4. subject-verb agreement
5. passive voice

เมื่อส่งบทเรียงความ ที่ตรวจแล้วให้นักเรียน นักเรียนจะต้องเขียนมาส่งใหม่ โดยพยายามหาว่าข้อที่ตนเองทำผิดนั้น ที่ถูกคืออะไร
ตัวอย่าง สมมติบทเรียงความที่แก้ไขแล้วของนักเรียน และวิธีการตรวจของผู้สอน

Pollution

There are many kinds of pollution. For example, air pollution and noise pollution are serious problems for every developing and developed countries. In addition, water pollution, caused by industries' bad water purify my systems, destroys thousands of lives in water, such as, fish, crabs, shrimps, etc., which are used to produce energy in human bodies

ตารางวิเคราะห์ปัญหาในการเขียน (ข)

Student's name : Vichitra Sae Han

Course : EAP Writing 1

Writing problems

1. every + singular N

หากจากการตรวจผู้สอนพบว่า นักเรียนผู้นั้นได้แก้ไขข้อผิดพลาดข้อใด ก็ให้ขีดฆ่าปัญหา^๕ นี้ออกจากตารางวิเคราะห์ปัญหาในการเขียน (ก) เฉพาะข้อ 2 ที่ยังแก้ไขไม่ได้ก็เป็นหน้าที่ทางผู้สอนที่จะเขียนเป็นการบอกให้ว่าที่เขียนผิดนั้นคืออะไร โดยใช้วิธีตรวจแบบโดยตรง และขณะเดียวกันก็ให้แบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องนั้นให้เขาทำเพิ่มเติม และตรวจดูบทเรียงความที่เขาส่งมาใหม่ ว่าแก้ไขถูกต้องไหม ถ้ายังแก้ไขไม่ได้ก็อธิบายถึงเรื่องนั้น ๆ ตัวต่อตัว พร้อมกับให้ฝึกโดยทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องนั้นเพิ่มเติมขึ้นไปอีกจนแน่ใจว่าเขาเข้าใจเรื่องนั้นดีพอแล้ว จึงได้ขีดฆ่าปัญหาข้อนี้^๕ ออกจากตารางวิเคราะห์ปัญหาการเขียนของเขา ฉะนั้นจะเห็นว่านักเรียนแต่ละคนจะเรียนหนักต่างกันตามความสามารถในภาษา แต่จุดหมายปลายทางก็คือสิ่งเดียวกันคือพยายามขจัดข้อผิดพลาดที่ตนทำในการเขียน เมื่อเขียนบทเรียงความบทใหม่ ปัญหาใหม่ก็อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งผู้สอนก็จะได้เขียนเพิ่มลงในตารางวิเคราะห์ปัญหาการเขียนของนักเรียนคนนั้น และกำหนดวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมคือให้นักเรียนเขียนมาใหม่เพื่อดูว่าแก้ไขข้อผิดพลาดได้ไหม ถ้าได้ก็ขีดฆ่าปัญหานี้^๕ ทิ้งหรือไม่เขียนลงในตาราง ถ้าไม่ได้ก็ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อผิดพลาดพร้อมทั้งให้แบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับปัญหานี้เพิ่มเติม จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจจึงขีดฆ่าปัญหานี้^๕ ออกจากตาราง ฉะนั้นเมื่อจบภาคการศึกษา นักเรียนแต่ละคน

ก็จะได้เรียนหลักการเขียนต่าง ๆ ตามหลักสูตรและขณะเดียวกันก็ได้แก้ไขปัญหาทางด้านภาษาในการเขียนมองตนเองส่วนใหญ่ไปได้ด้วย นักเรียนที่มีปัญหาทางด้านกรเขียนน้อย ก็จะเรียนเบาว่านักเรียนที่มีปัญหามาก และนักเรียนที่มีปัญหาการเขียนน้อยเหล่านี้เองที่สามารถจะขอทำสัญญาเพื่อยกระดับคะแนนให้สูงขึ้นโดยเขียนบทเรียงความพิเศษอีก 1 ชิ้น ซึ่งอาจจะเป็นบทเรียงความที่รวมเอาหลักการเขียนหลาย ๆ ข้อ ที่เรียนมาใช้เขียนบทเรียงความตามหัวข้อที่ผู้สอนจะกำหนดให้ ตามที่เห็นสมควร หรืออาจจะทำสัญญาทำงานวิจัยสั้น ๆ 1 ชิ้น ตามหัวข้อที่ผู้สอนจะกำหนดให้ก็ได้ และหากผลงานดีคะแนนของนักเรียนผู้นั้นก็จะได้รับการพิจารณาให้สูงขึ้น

สำหรับกับบทเรียนอื่น ๆ ก็เห็นควรว่าจะสามารถทำวิธีการประเมินผลการเขียนดังกล่าวมาใช้ได้เช่นเดียวกัน หากในบทเรียนนั้น ๆ มีตัวอย่างบทเรียงความที่ใช้ในการสอนหลักเกณฑ์ในการเขียนปรากฏอยู่

หนังสืออ้างอิง

Hendrichson, James M. "Some Guidelines and Techniques for Correcting ESL Compositions." *TECFORS*, vol. iv (2) (March, 1981) pp. 3-5